

GUIA MUSICAL

1975-76
14

Un Martini es más. Algo más para beber...
y para vivir. Donde esté y a la hora que esté,
un Martini siempre tiene la vida alrededor.

un Martini... es más

Sólo las hierbas y los vinos de la mejor calidad son el secreto de la bebida más agradable del mundo.

editorial

EMILI PUJOL, UN GLORIOS ANIVERSARI

En la revaloració de la guitarra moderna la participació de Catalunya ha estat decisiva. Primer F. Sor, a començaments del segle XIX, recupera l'instrument (en desenvolupar-ne el potencial harmònic i expressiu) per a la música culta, sense que perdés el seu caràcter popular. En sintonitzar l'alenada romàntica, li atorga un paper de protagonista, tal com en el pretèrit tingueren els seus parents propers: llaüt, tiorba, «vihuela», «chitarrone», etc. Un segle més tard, Tàrraga (tot just traspasada l'actual centúria) crea realment la guitarra moderna. Després d'ell, l'instrument es projecta en innúmeres personalitats com Llovet, Romea, etc. (parlo només dels catalans) i, per descomptat, en l'extraordinària figura d'Emili Pujol.

Dintre de quatre setmanes mal comptades Emili Pujol farà noranta anys. L'edat sempre impressiona, però en el cas de l'artista que contemplem encara ens afecta més l'obra realitzada en l'ordre musical, desdoblada en la múltiple funció de concertista, de musicòleg, de pedagog i de compositor —a la qual podríem afegir la de conferenciant—.

Un biògraf d'Emili Pujol —Joan Riera— ha estudiat amb singular precisió cada un dels aspectes relacionats, en un llibre aparegut fa més o menys un any. Personalment, recordo les conferències i recitals Pujol que, en el primer

quinquenni dels quaranta, donà al Palau en unes suggestives exposicions de música per a «vihuela», alternades amb unes no menys atractives explicacions sobre la música espanyola del Renaixement per a aquest instrument. Puc donar fe també, de la seva capacitat com a pedagog; el seu mètode per a guitarra —que vaig cursar— és de tota evidència un tractat utilíssim per a qui vulgui iniciar-se en el difícil art del coneixement de la progressiva forma de vèncer les dificultats que s'interposen entre el principiant i l'instrument.

Inútil de ponderar la importantíssima tasca duta a terme en el camp de la musicologia i de la composició. Les obres de Fuenllana, de Lluís de Milà, de Mudarra, de Narváez, de Pisador i de Valderrábano (per citar només músics d'aquí) és gràcies a la intel·ligent labor transscriptora de l'artista lleidetà, que avui les escoltem en la seva versió guitarística.

Emili Pujol nasqué a La Granadella (Lleida) el 7 d'abril de 1886. Pel volum i qualitat de la seva obra en les diverses facetes citades, ara, als noranta anys, no mereix només un record agraït: és creditor d'un autèntic homenatge.

MANUEL VALLS

orfeó català

El dia 18 de febrer passat, SS.MM. els Reis Joan Carles I i Sofia visitaren l'estatge social de l'Orfeó Català a l'objecte de fer personal lliurament de la «Medalla d'Or al Mèrit en les Belles Arts» que, al seu dia, havia estat concedida a la nostra entitat.

A l'entrada principal del Palau de la Música Catalana els Reis foren entusiàsticament rebuts en la seva visita cordial, afectuosa i desproveïda de tota ostentació oficial. Es tractava d'un acte íntim, que venia a testimoniar el reconeixement a la labor musical de l'Orfeó Català. Després de saludar les personalitats i Junta Directiva de l'entitat, tingué lloc a la Sala de Junes la constitució del «Patronat del Centenari Pau Casals» que, prèviament, havia desenrotllat una sessió de treball, amb el nomenament dels seus components, entre els quals figura el president de l'Orfeó Català.

Posteriorment, a la sala d'assaigs, on foren calorosament acollits, el Ministre d'Educació i Ciència, senyor Robles Piquer pronuncià unes paraules destacant la transcendència de l'acte dins del conjunt dels que integraven la primera visita reial a Catalunya, tot remarcant la importància històrica i cultural de l'entitat. Després de la lectura pel Director General del Patrimoni Artístic i Cultural, senyor Lago Carballo, del decret de concessió de la medalla, el Rei Joan Carles I en féu lliurament al president, senyor Joan A. Maragall el qual la féu a mans del director, Lluís M.ª Millet; en un gest de simpatia —i enmig dels generals aplaudiments— la Reina col·locà la simbòlica insígnia de solapa al mestre Millet. Així mateix, la Reina rebé la insígnia

d'or de la Secció Coral que li imposà, en representació dels cantaires, la senyoreta Montserrat Jàvega.

El president de l'Orfeó Català, senyor Joan A. Maragall, agrai amb intencionades paraules la presència reial i la distinció de què havia estat objecte l'entitat tot recalcant la intensa activitat que sempre —i en aquell mateix moment— es desenrotllava a redós de la seu de l'Orfeó. Finalitzà el seu parlament en català i féu ofrena —en testimoniatge d'agraïment— d'allò que és raó de ser del Cor: la interpretació de les nostres cançons.

Sota la direcció del mestre Millet, l'Orfeó Català interpretà «El cant de la Senyera» —escollit a peu dret per tots els assistents— i la sardana «L'Empordà», cantades amb entusiasme i vibració.

Al Llibre d'Or de l'entitat —que ja havia signat l'any 1955, en ocasió d'una visita privada— el Rei Joan Carles I escriví la següent endreça autògrafa, signada també per la Reina: «Muchas cosas y muchos años han pasado desde mi última visita a este maravilloso Orfeó Català; pero veo con orgullo y admiración que sigue estando el Orfeó Català en el sitio que le corresponde; para mí, el mejor. Con todo el cariño y afecto.»

A la sortida, els Reis —a qui hom havia fet obsequi d'un exemplar del «Llibre del Palau de la Música Catalana»— foren acomiadats pel Ministre, personalitats assistents, Junta, cantaires i pel nombrosíssim públic que havia esperat fora del recinte la finalització de l'acte.

EL PALAU DE LA MUSICA CATALANA

Un llibre excepcional sobre l'obra
més representativa del Modernisme,
en una edició extraordinària i única,
documentada i profusament il·lustrada.

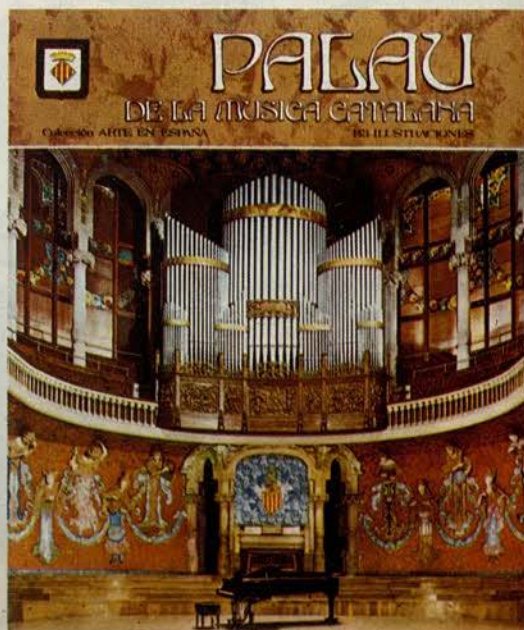
Una visió inèdita del Palau,
dins la col·lecció "Art a Espanya".

Textos d'Antoni Sàbat.

Edició en cinc idiomes:
català, castellà, francès, anglès i alemany.

130 pàgs. - 143 il·lustracions color.

El trobareu a les llibreries i al
"Servei d'Informació" del mateix Palau.

concerts

MÚSICA A MADRID

MARÇ

DIA 12

19 h. (Teatro Real). Orquesta y Coro Nacionales de España; dir.: Alexander Gibson; Ch. Stutzmann, soprano; M. Maievsky, tenor; Ch. Dupuy, tenor; R. Herincx, baix; «La condenació de Faust» de Berlioz.

DIA 13

19 h. (Teatro Real). Orquesta y Coro Nacionales de España; dir.: Alexander Gibson; Ch. Stutzmann, soprano. M. Maievsky, tenor; Ch. Dupuy, tenor; R. Herincx, baix; «La condenació de Faust» de Berlioz. — 22 h. (Teatro Real). Orquesta Sinfónica y Coro de RTVE; dir.: Enrique García Asensio; Montserrat Alavedra, soprano; Jorg Demus, piano; obres de Mompou, Haydn, Fauré, Debussy.

DIA 14

11.30 h. (Teatro Real). Orquesta y Coro Nacionales de España; dir.: Alexander Gibson; Ch. Stutzmann, soprano; M. Maievsky, tenor; Ch. Dupuy tenor; R. Herincx, baix; «La condenació de Faust» de Berlioz. — 19 h. (Teatro Real). Orquesta Sinfónica y Coro de RTVE; dir.: Enrique García Asensio; Montserrat Alavedra, soprano; Jorg Demus, piano; obres de Mompou, Haydn, Fauré, Debussy.

DIA 15

20 h. (Sala Fénix). Jean-Pierre Dupuy, piano; obres de Debussy, Ravel, Messiaen, Boulez, Amy.

DIA 17

19.30 h. (Teatro de la Zarzuela). Cristina Bruno, piano; obres de Mozart, Schubert, Berlioz, Schumann.

DIA 19

19 h. (Teatro Real). Orquesta Nacional de España; dir.: Alexander Gibson; Walter Klien, piano; obres de Mozart, Beethoven, Elgar.

DIA 20

19 h. (Teatro Real). Orquesta Nacional de España; dir.: Alexander Gibson; Walter Klien, piano; obres de Mozart, Beethoven, Elgar. — 22 h. (Teatro Real). Orquesta Sinfónica de RTVE; dir.: Odón Alonso; Narciso Yepes, guitarra; obres de Bach, Bacarisse, Berio.

DIA 21

11.30 h. (Teatro Real). Orquesta Nacional de España; dir.: Alexander Gibson; Walter Klien, piano; obres de Mozart, Beethoven, Elgar. — 19 h. (Teatro Real). Orquesta Sinfónica de RTVE; dir.: Odón Alonso; Narciso Yepes, guitarra; obres de Bach, Bacarisse, Berio.

DIA 22

20 h. (Sala Fénix). Josep M.º Alpiste, violi; Angel Soler, piano; obres de Garreta, Lamote de Grignon, Toldrà.

DIA 24

20 h. (Conservatori). Luis Taberna, orgue.

DIA 25

19.30 h. (Sala Fénix). Trio Beaux Arts; obres de Beethoven.

DIA 26

19 h. (Teatro Real). Orquesta Nacional de España; Orfeo Donostiarra; dir.: Rafael Frühbeck de Burgos; André Watts, piano; obres de Beethoven, Escudero.

DIA 27

19 h. (Teatro Real). Orquesta Nacional de España; Orfeo Donostiarra; dir.: Rafael Frühbeck de Burgos; André Watts, piano; obres de Beethoven, Escudero. — 22 h. (Teatro Real). Orquesta Sinfónica de RTVE; dir.: Enrique García Asensio; José Luis García Asensio, violí; Emilio Mateu, viola; Pedro Corostola, violoncel; obres de Schubert, Strauss, Brahms.

DIA 28

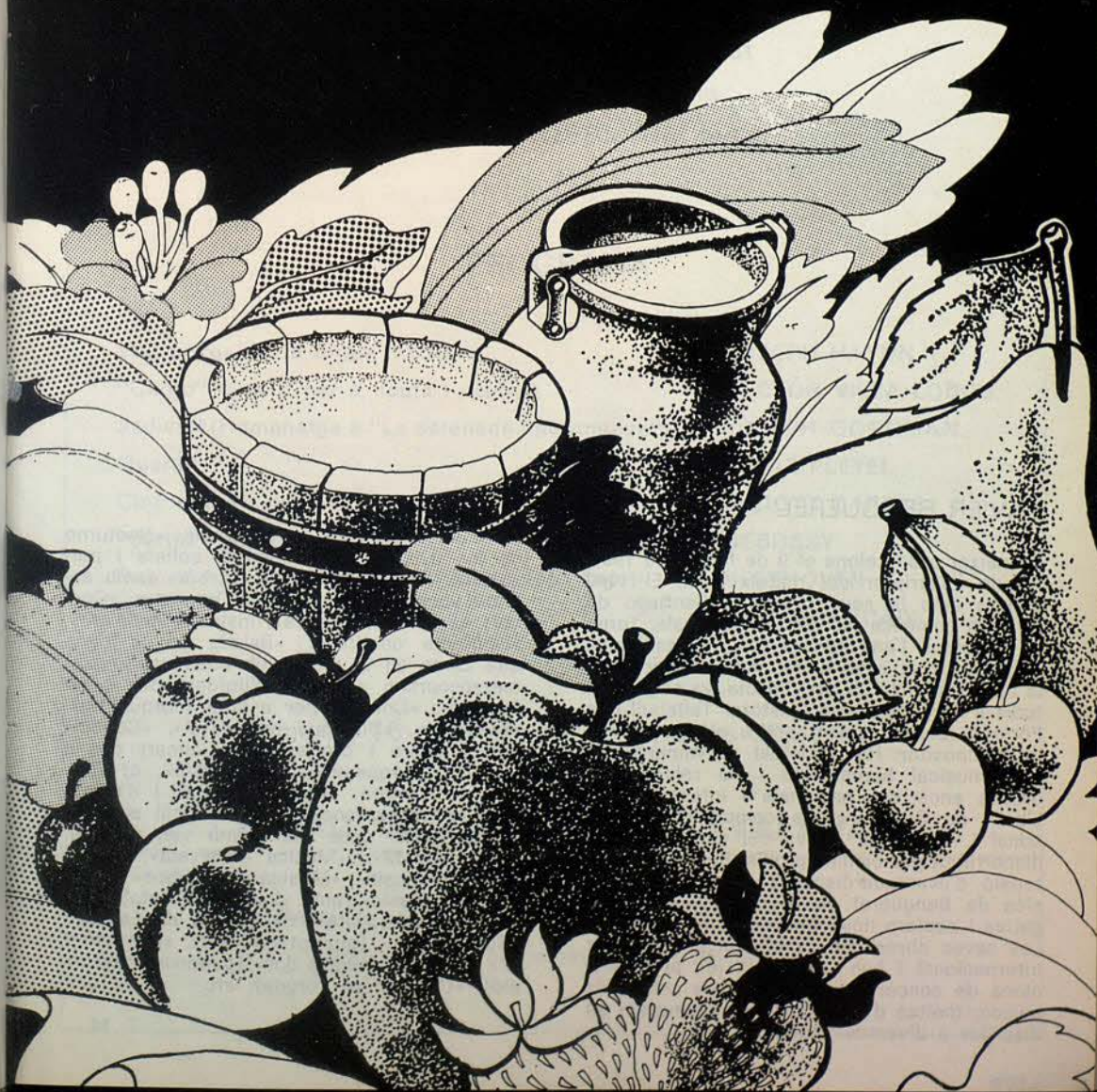
11.30 h. (Teatro Real). Orquesta Nacional de España; Orfeo Donostiarra; dir.: Rafael Frühbeck de Burgos; André Watts, piano; obres de Beethoven, Escudero. — 19 h. (Teatro Real). Orquesta Sinfónica de RTVE; dir.: Enrique García Asensio; José Luis García Asensio, violí; Emilio Mateu, viola; Pedro Corostola, violoncel; obres de Schubert, Strauss, Brahms.

DIA 29

20 h. (Sala Fénix). Trio Bartok.

DANONE

LOS ALIMENTOS NATURALES...
FRESCOS CADA DIA

scherzo

XAVIER BENGUEREL

Va néixer a Barcelona el 9 de febrer de 1931, fill de l'escriptor del mateix nom. El 1940 emigra amb la seva família a Santiago de Xile, on comença els estudis musicals. Torna a Barcelona l'any 1954 i fixa la residència definitiva a la seva ciutat natal. Encara que la seva formació és autodidacta, va seguir estudis a Barcelona amb Cristòfor Taltabull que l'orientà definitivament sobre el seu treball de compositor. Ha participat activament a la vida musical barcelonina i ha rebut nombrosos encàrrecs nacionals i internacionals. L'estil de Benguerel és completament personal i, tot i que deriva del serialisme, ha dissortegut per camins propis. Sense cap pretensió d'avantguardisme a ultrança, la música de Benguerel és —en canvi— investigativa i explora nous mons sonors i formals. Les seves obres han assolit un ampli crèdit internacional i han figurat a les programacions de concerts i festivals dels principals països; moltes d'elles, han estat gravades en disc per a diversos segells.

OBRES PRINCIPALS. — a) Corals: «Nocturno de los avisos» (amb soprano solista i percussió), «Metamorphosis», «Arbor» (amb solistes vocals i orquestra); b) Orquestra: «Concert per a dues flautes i instruments d'arc», «Simfonia continua», «Balada de la dona que canta en la nit» (amb dues sopranos i mezzosoprano solista), «Simfonia per a un festival», «Concert per a violí i orquestra», «Simfonia», «Dialogue orchestral», «Concert per a orgue i orquestra», «Concert per a guitarra i orquestra», «Destructio»; c) Conjunt de cambra: «Cantata d'amic i d'amat» (amb mezzosoprano i quartet vocal solista), «Paraules de cada dia» (amb veu solista), «Test sonata», «Musica riservata», «Joc», «Consort music», «Música per a oboè», «Quasi una fantasia» (amb violoncel solista), «Capriccio Stravagante»; d) Música de cambra: «Successions» (quintet de vent), «Estructura IV» (piano), «Intent a dos» (guitarra i percussió), «Crescendo» (orgue), etc.

T. M.

Amb la col·laboració de l'Institut
d'Estudis Nord-Americans

SONI VENTORUM

FELIX SKOWRONEK, flauta

WILLIAM McCOLL, clarinet

LAILA STORCH, oboe

ARTHUR GROSSMAN, fagot

PROGRAMA

Vuit peces per a orgue mecànic

"Chôro" núm. 2 per a flauta i clarinet

Jadis III (Homenatge a "La sérénade interrompue")

Quartet

Cinc estudis per a quartet de vent

"Syrinx" per a flauta sola

Duo núm. 3 en si bemoll per a clarinet i fagot

Quartet

JOSEPH HAYDN

HECTOR VILLA-LOBOS

JOSEPH GOODMAN

IGNAZ PLEYEL

ELLIOTT CARTER

DEBUSSY

BEETHOVEN

JEAN FRANCAIX

Dimarts, 16 de març de 1976, a les 20,30 h.

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

Preus de les localitats: 200 - 150 - 100 - 50 ptes.

Preu especial per a estudiants: 25 ptes.

vida musical

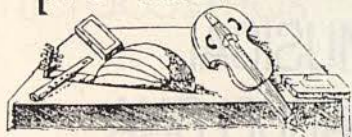
BARCELONA. — El dia 23 de març, a les vuit del vespre i a la Sala Lluís Millet del Palau de la Música Catalana, tindrà lloc un acte d'homenatge al pianista Ricard Vives en ocasió del seu norantè aniversari; el President de l'Orfeó Català, senyor Joan A. Maragall, i el mestre Lluís M.ª Millet li faran palesa la reconeixença de la seva intensa i fecunda labor a profit de la difusió de la música.

BARCELONA. — Del 29 de març al 6 d'abril tindrà lloc el «XXII Concurs Internacional 'Maria Canals'» (membre de la Fédération des Concours Internationaux de Musique), dedicat a les modalitats de cant, piano i violoncel (en homenatge a Pau Casals i dotat per la «Fundació Pau Casals»). Hi participaran concursants de vint-i-tres països (Àfrica del Sud, Alemanya, Argentina, Austràlia, Àustria, Brasil, Dinamarca, Espanya, Filipines, França, Gran Bretanya, Hongria, Israel, Itàlia, Suïssa, Uruguai, USA, Xina). Les proves se celebraran al Casal del Metge i al Palau de la Música Catalana; el concert de clausura, al Saló de Cent, de l'Ajuntament. Els jurats de cada una de les especialitats estan constituïts de la següent forma: PIANO: Maria Canals (president), Frederic Mompou, Luigi Mostacci, Joaquim Nin Culmell, Jacques Pernoo, George Rogers, Hayashi Tatsuji; CANT: Jacques Pernoo (president), Carme Bustaman-

te, Ettore Campogalliani, Josep Jordi Llongueres, Joseph Mallabrera, Professor Nakagawa, Joaquim Nin Culmell, Hayashi Tatsuji; VIOLONCEL: Joan Pich Santasusana (president), Ettore Campogalliani, Joaquim Nin Culmell, Jacques Pernoo, Hayashi Tatsuji, Josep Trotta, Franz Walter.

MADRID. — Ha estat fet públic el veredict del concurs instituït per la «Dirección General del Patrimonio Artístico y Cultural» per a commemorar el centenari del naixement de Manuel de Falla. Varen concórrer al certamen 41 partitures que, després de les prèvies votacions eliminatòries, quedaren reduïdes a 6 per a la fase final. El jurat —integrat, sota la presidència d'Ernesto Halffter, per Goffredo Petrassi, Alberto Ginastera, Joly Braga Santos, Cristóbal Halffter, Carmelo Alonso Bernaola i Xavier Montsalvatge— atorgà el primer premi (dotat amb 500.000 pessetes) a «Simfonia I» de Claudio Prieto; el segon (dotat amb 250.000 pessetes) a «Quatre cançons sobre poemes de Kenneth Patchen» de Claude Baker Jr. Les bases del concurs preveuen l'estrena de les obres guanyadores durant el pròxim Festival Internacional de Música i Dansa de Granada, i una altra audició també amb caràcter d'estrena durant la temporada 1976-77 de l'Orquestra Nacional d'Espanya.

pro musica

XVIII TEMPORADA MUSICAL
PROXIMS CONCERTS

TERESA BERGANZA, mezzo-soprano

FELIX LAVILLA, piano

VIVALDI: Piango, gemo; Aria del Vagante. — HAENDEL: Lascia ch'io pianga. — DONIZETTI: La zíngara. — SCHUBERT: Des Mädchens Klage; Lachen und Weinen; Dass sie hier gewesen; Romanze; Heidenröslein; Der Wanderer; An Silvia. — FAURE: Prison; Tristesse; Ici-bas; Clair de lune. — J. NIN: Asturiana; Paño murciano; Canto andaluz. — M. de FALLA: Siete canciones populares españolas.

Divendres, 26 de març de 1976, a les 21 h.

TERESA BERGANZA, mezzo-soprano

ANA HIGUERAS, soprano

ORQUESTRA DE CAMBRA DE TOULOUSE

Director: ENRIQUE GARCIA ASENSIO

STABAT MATER de PERGOLESÍ

Dimarts, 30 de març de 1976, a les 21 h.

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

XXII CONCURS INTERNACIONAL D'INTERPRETACIO MUSICAL MARIA CANALS DE BARCELONA

Membre de la
"FEDERATION DES CONCOURS INTERNATIONAUX DE MUSIQUE"

CANT - PIANO - VIOLONCEL

(en homenatge a Pau Casals)

BARCELONA, del 29 de Març al 6 d'Abril

CONCURSANTS DE: Africa del Sud, Alemanya, Argentina, Austràlia, Austria, Brasil, Dinamarca, Espanya, Filipines, França, Gran Bretanya, Hongria, Israel, Itàlia, Jamaica, Japó, Polònia, Romania, Suècia, Suïssa, Uruguay, U.S.A. Xina,

Primera prova eliminatòria

del 29 de març a l'1 d'abril - CASAL DEL METGE

Segona prova eliminatòria

de l'1 al 4 d'abril - CASAL DEL METGE

Prova final amb orquestra

ORQUESTRA SIMFÒNICA

Director: Adrià Sardó

dia 5 d'abril - PALAU DE LA MUSICA CATALANA

Concert de clausura

dia 6 d'abril

SALO DE CENT DE L'AJUNTAMENT DE BARCELONA

microcosmos

HENRI GAGNEBIN I BARCELONA

La personalitat d'Henri Gagnebin és prou coneguda —això sí— per tots aquells que viuen la música i valoren la seva transcendent importància en el món de l'art i la cultura.

Un fet recent, però, ha posat de relleu, una vegada més, la seva figura dins l'àmbit intel·lectual de Barcelona. Al Conservatori Superior de Música de la ciutat ha tingut lloc un concert, característic i significatiu alhora, que presentava una antologia de la seva obra.

Potser aquesta faceta —autor de més de 460 obres— era la més desconeguda entre nosaltres. Amb aquesta audició monogràfica ha estat possible de completar la personalitat d'aquest músic suís, amic i devot de Barcelona.

Intèrpret, pedagog i escriptor, impulsor d'activitats musicals, home de vasta cultura humanística i, per davant de tot, músic sensible i intel·ligent, ha rebut el justíssim homenatge d'admiració a través del concert esmentat, en ocasió del seu norantè aniversari. La vinculació amb la nostra ciutat, després d'anys intensos de contacte i consell, roman per la presidència honorífica del Concurs Internacional d'Interpretació Maria Canals.

L'obra d'Henri Gagnebin fou posada de relleu amb encert i eficàcia pels magnífics intèrprets barcelonins Carme Bustamante, Leonora Milà, Liliana Maffiotte, Xavier Turull, Manuel García Morante i Josep Andreu. Cal remarcar, a més, la col·laboració especial de Franz Walter, violoncel·lista, Catedràtic del Conservatori de Ginebra, crític musical de «Le Journal de Genève» i conseller assessor de la Federació Europea de Festivals de Música. En aquest gest delicat i significatiu, era manifesta l'admiració i amiatat d'aquestes dues personalitats de la música europea, vinculades singularment amb la nostra ciutat.

D'altra banda, el reconeixement per l'obra d'Henri Gagnebin era del tot obligat. És la llei de la noblesa, que mai no hauriem de defugir.

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

SNACK - BAR

SERVEI RAPID DE RESTAURANT DESPRES DEL CONCERT

PLATS COMBINATS

RESERVEU LA TAULA AL MATEIX BAR

presència

S. JOHNSON

Dia 1 de març de 1976: concert excepcional —presentat per Pro Música— amb dues obres de Brahms: «Variacions sobre un tema de Haydn» i «Requiem alemany» a càrrec del New Philharmonia Chorus. A la sala d'assaigs, els membres del cor —de les més diverses edats: dels que freguen la vintena fins als ja madurs— descansen i es relaxen mentre a la sala de concerts la New Philharmonia Orchestra interpreta les «Variacions».

A la saleta de descans dels artistes, prop de l'hemicicle, em rep amablement S. Johnson, segon director del New Philharmonia Chorus.

—Som gairebé 200 cantaires, tots ells «amateurs». Entre nosaltres hi ha les professions més variades: físics, químics, metges especialistes, fins i tot algun banquer...

—En aquest aspecte, ens assemblen força. També a la majoria de les nostres corals —per no dir totes— la música s'hi practica ben bé per autèntica vocació.

—Això no obstant, al nostre cor (i suposo que també succeeix entre vostès) no s'hi accedeix fàcilment: cal passar algunes proves, no pas fàcils certament! En primer lloc, hom ha de fer la sol·licitud i ha de saber música en gran suficient com per llegir a vista unes determinades partitures que es presenten a l'aspirant, a més de les que ha d'haver preparat i que té obligació de saber. No cal dir que es té molt en compte el timbre, la tessitura i la qualitat de la veu per tal que formi un tot amb els altres coristes.

Llavors, si les proves es passen satisfactòriament, cal que transcorrin sis mesos, diguem-ne «de prova» tant per al cantaire com per al grup; podríem definir aquest període com d'adaptació o d'intent d'adaptació. Assegem regularment dos cops per setmana i quan hi ha feines de molta responsabilitat —com aquests «Requiem» de Brahms i «Missa Solemnis» de Beethoven— tots els que calgui, naturalment. Les gravacions discogràfiques se'ns emporten, també, bona part del temps...

—I encara els en queda per sortir a fora...

—I tant! A més de les actuacions a Anglaterra, solem fer quatre o cinc «tournées» per l'estranger. Aquest any anirem, després d'aquí, a Zurich; pel juliol, a Orange i al Festival de Flandes. Després, a Amèrica...

—Quants anys fa que ocupa aquest càrrec?

—Dotze. I a més de ser-ne el segon director, canto sempre amb el cor, sap?

—No em ve de nou; els nostres directors (almenys la majoria) ho fan també.

Se senten els aplaudiments en finalitzar les «Variacions». Poca estona després, la densa i humana meditació del «Requiem» brahmisià senyoreja l'àmbit del Palau. I —mentre evoco el record d'una diada enyorada en què la partitura de Brahms fou interpretada per unes corals barcelonines— cerco S. Johnson entre els coristes; és allí, a primera fila, atent com tots a les ordres del director.

MARIA TERESA GIMÉNEZ

auditori

NOVO MUSICA

Concerts, recitals, dissertacions musicals...

(Per a invitacions, demani'ns informació)

CABINES insonoritzades per a l'estudi del piano.

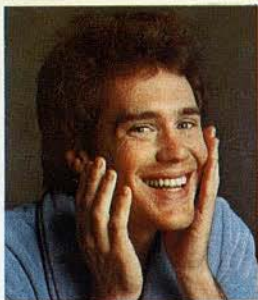
HAMMOND estudi- classes cada dia.

Ensenyament fàcil de l'orgue o del piano, amb professorat especialitzat.

Venda de

- Pianos PLEYEL, SCHIMMEL, ERARD, KAWAI, ZENDER, etc.
- Orgues HAMMOND.
- Instruments, partitures i sistemes musicals.
- ALTA FIDELITAT (HIFI)

Mestre Nicolau, 21 - BARCELONA-6 - Tels. 228 52 94 - 217 41 64

Indispensable en su plan diario

Después del afeitado
es preciso incluir la acción
de un masaje con base científica,
que regenere y tonifique su cutis
duramente castigado.

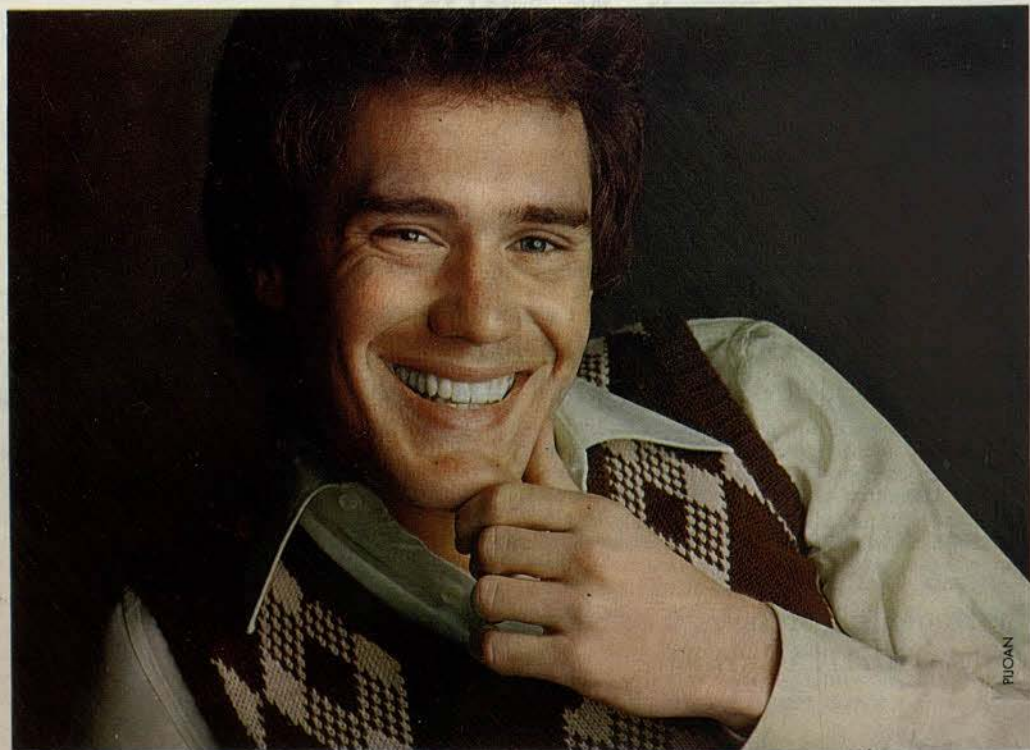

Sólo un masaje fresco,
y virilmente perfumado,
proporcionará a su rostro
el aspecto atractivo y dinámico
que predispone al éxito.

Floïd
punto final del afeitado

Floïd

HAUGRON CIENTIFICAL, S. A. Barcelona/Milán/Oslo/París/New York

discos

G. P. TELEMANN: Suite en re major per a viola da gamba, corda i baix continu. Suite en la menor per a flauta dolça, corda i baix continu. Johannes Koch, viola da gamba. Hans-Martin Linde, flauta dolça. Collegium Aureum. Dir.: Rolf Reinhardt. BASF-Harmonia Mundi 37 93113.

La discografia i nombrosíssimes actuacions han popularitzat el nom d'un conjunt de gran solidesa i categoria —Collegium Aureum— que utilitza en llurs interpretacions instruments originals. L'especialització en la música del barroc ha aconseguit, a través d'aquests excel·lents instrumentistes i especialistes, una aproximació força real al que havia d'ésser la interpretació musical en una època densa i de gran transcendència en la consolidació i evolució de l'art musical.

Les dues suites d'aquesta gravació, de les quals no és possible de fixar exactament la data de composició, revelen el Telemann en la plenitud del seu art. Una viola da gamba del taller hamburguès del «luthier» Joachim Tielke i una flauta, responen contrastadament amb l'orquestra de corda. Música de circumstàncies? Això, i molt més, evidentment! Música elaborada, d'aparent simplicitat, fins amb un punt de fina ingenuïtat. Tot, en definitiva, amb un aire efusiu i creador.

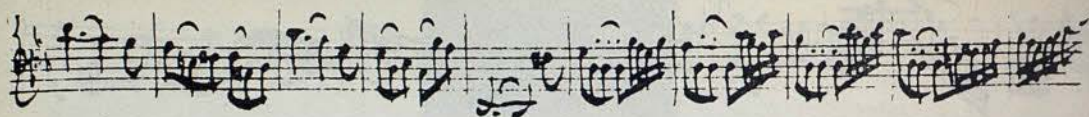
I heus aquí la meravellosa virtut d'aquest enregistrament: idèntica simplicitat i fantasia en una traducció espontània, plena de vitalitat. No cal dir, de tant evident, que Johannes Koch i Hans-Martin Linde, són dos instrumentistes familiaritzats amb un gènere com el present, que reclama un criteri rigorista i d'absoluta llibertat al mateix temps. Tots els membres del Collegium Aureum —entre els quals hi trobem noms tan prestigiosos com Franz Josef Maier i Eduard Melkus, entre altres— contribueixen amb ductilitat a aconseguir una versió estilísticament modèlica.

«STRAVINSKY AU FUTUR». (Apoteosi d'Orfeo). Adaptació col·lectiva pel Conjunt «Musiques Nouvelles». BASF-Harmonia-Mundi. 37 53611.

«Ahir, o el comiat», «Avui o l'absència», «Demà o el retorn». Sota aquestes tres referències, purament il·lustratives, hom intenta la creació d'un món de reaccions musicals entorn de la figura d'Stravinski. Potser es tracta d'un poema, molt elaborat a partir de l'espontaneïtat dels mateixos intèrprets, que intenta de presentar-nos la figura llegendària i mítica del compositor que sabé convulsar la música del segle actual. Ens trobem davant un ritual aprofundit en la interpretació multiforme i sense condicionaments que condueix a una prolongació de la pròpia obra stravinskiana. Fet perfectament lícit i fins a cert punt necessari, si cal que l'obra d'un compositor no quedi encerclada entre els propis manuscrits i la interpretació textual. Fet perfectament reeixit, en aquest cas, ple de suggeriments i perspectives.

El conjunt instrumental «Musiques Nouvelles», creat el 1962 per al muntatge de «Répons» d'Henri Pousseur, parteix de l'estímul en la iniciativa d'improvisació dels intèrprets. La mort d'Stravinski els donà ocasió d'aprofundir en determinats aspectes del seu llenguatge musical, tot partint d'unes referències concretes per a aventurar-se en un futur. Cinc llocs imaginaris, extrets de diverses obres d'Stravinski, constitueixen el marc d'una acció el caràcter de la qual és purament auditiu: l'Olimp, la Terra, els Inferns, la Fira i l'Arca. Cinc personatges, originàriament vinculats a aquests indrets (Apol·ló, Edip, Perfeson, Politxinella i Noè) en són allunyats per una força obscura. El seu viatge dona peu a la creació de formes estilístiques i interpretacions diverses. L'acció musical, articulada en tres parts (passat, present, futur) articula l'especulació entorn la música del compositor.

No cal dir que la personalitat d'Henri Pousseur, és decisiva en una gravació que per la seva llibertat i honradesa, caldria que fos àmpliament divulgada. — A. S.

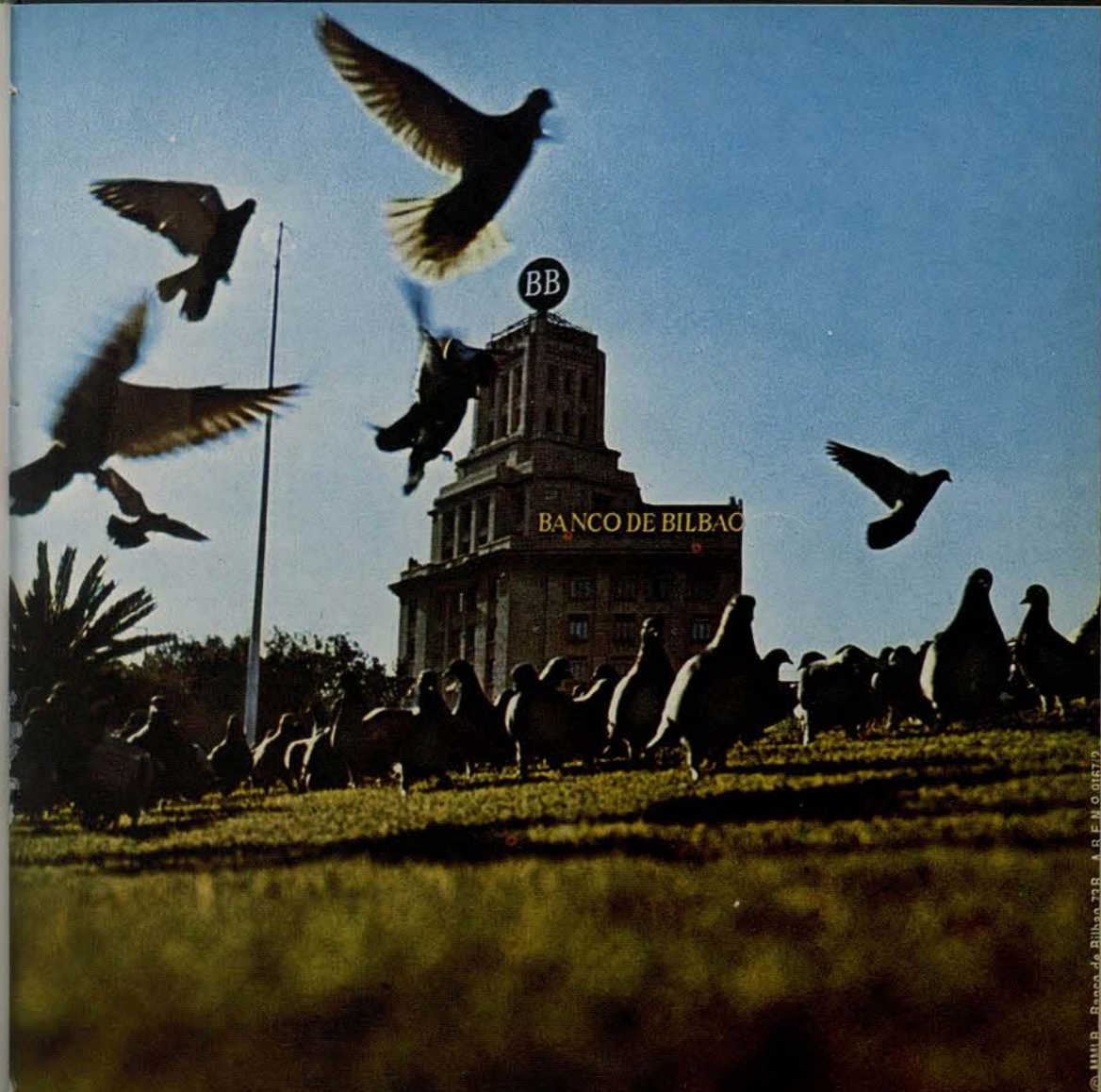

guia de concerts

DATA	LOCAL	CONCERT
MARÇ		
10, dimecres 20 h.	Palau	Perfecto García Chornet, piano. Obres de R. Halffter, Marco, Homs, Ginastera. (Dimecres de Ràdio Nacional.)
12, divendres 20.30 h.	Pompeia	P. Robert de La Riba, orgue. Obres de Hindemith.
13, dissabte 17 h. 19 h.	Conservatori Palau	Alfonso Romero, piano. Orquestra Ciutat de Barcelona. Dir.: Rafael Ferrer. Jean-Bernard Pommier, piano. Obres de Beethoven, Williams, Honegger. (Patronat de l'Orquestra Ciutat de Barcelona.)
14, diumenge 11 h.	Palau	Orquestra Ciutat de Barcelona. Dir.: Rafael Ferrer. Jean-Bernard Pommier, piano. Obres de Beethoven, Williams, Honegger. (Patronat de l'Orquestra Ciutat de Barcelona.)
16, dimarts 20.30 h.	Palau	Soni Ventorum. Obres de Haydn, Villa-Lobos, Goodman, Pleyel, Carter, Debussy, Beethoven, Francaix. (Forum Musical - Institut d'Estudis Nord-Americans.)
17, dimecres 20 h.	Palau	«Música per a metall». Grup de Metall de RTVE. Obres de Purcell, Gluck, Gabrieli, Sanmartin, Berna. (Dimecres de Ràdio Nacional.)
22, dilluns 21 h.	Palau	Dimitri Alekseeiev, piano. Obres de Bach, Schumann, Prokofiev. (Associació de Cultura Musical.)
23, dimarts 20 h.	Novomúsica	Assumpta Coma, piano. Eugenia Sequeira, fagot. Obres de Vivaldi, Telemann, Saint-Saëns, Nowka.
24, dimecres 19.30 h. 20 h.	Institut Francès Palau	Quartet de saxofons de París. Obres de Rivier, Desenclos, Francaix, Pierné, Tisne, Absil. «Nova música vocal». Esperanza Abad, soprano; amb música electrònica. Obres de Gombau, Prieto, Cruz de Castro, Guinjoan, etc. (Dimecres de Ràdio Nacional.)
25, dijous 20.30 h.	Palau	Manolo Sanlúcar, guitarra. (Club de Vanguardia.)
26, divendres 20.30 h. 21 h.	Pompeia Palau	P. Robert de La Riba, orgue. Obres del P. Donostia. Teresa Berganza, mezzosoprano. Félix Lavilla, piano. Obres de Vivaldi, Haendel, Donizetti, Schubert, Fauré, Nin, Falla. (Patronat Pro Música.)
27, dissabte 17 h.	Conservatori	Laura Lalonde, piano.

TEMPORADA 1975-76 - 10 març 1976 - Núm. 14 - Edició de 15.000 exemplars.
Editat per FORUM MUSICAL - Amadeu Vives, 3, 3.er, 1.ª, B - Tel. 317 99 82/28 - Barcelona-3
Publicitat: PUBLI/TEMPO - Amadeu Vives, 3, 3.er, 1.ª, C - Tel. 301 33 93 - Barcelona-3

NOTES IMPORTANTS: Els actes començaran puntualment a l'hora indicada. No serà permesa l'entrada del públic a la sala de concerts durant la interpretació de les obres. No es permet d'obtenir registres o gravacions magnetofòniques de les obres programades així com tampoc de fer fotografies o de realitzar films a l'interior del Palau durant la celebració dels actes

El Banco de la Plaza Cataluña

Le bijou : un collier de la Collection Cartier. Le parfum : Madame Rochas, de Rochas.

Madame Rochas, de Rochas